

Maade, i samme Øjemed som almindelig Privatejendom, skal beskattes, saa kommer man Skridt for Skridt til fuldstændige Uhyrligheder. Det er denne Betragtning, der ogsaa i Fjor vandt Anerkendelse i Folketinget, og hvis man nu vilde rokke derved og gøre det om, vilde det være et Tilbageskridt i høj Grad til det værre.

Naar jeg ret udførlig har berørt disse Spørgsmaal, er det ikke, fordi der er fremkommet noget nyt, som i og for sig kunde nødvendiggøre en indtrængende Behandling deraf; men det er for at genkalde i Erindringen, hvorledes alle disse Ting allerede tidligere have været debatterede igennem fra Ende til anden, og hvorledes de Resultater, der ere naaede, ikke ere Tilfældigheder, ikke ere Afgørelser af den Art, at man lige saa godt kunde have valgt det ene som det andet. Lovenes Affattelse paa disse og mange andre omstridte Punkter er naaet gennem omhyggelige Overvejelser, som have ført til, at man har bestemt sig netop for dette og ikke for noget andet. Jeg skal yderligere endnu berøre nogle af de fremdragne enkelte Spørgsmaal. Det ærede Medlem for Valby (Oscar Hansen) spurgte, om Statsanstalten for Livsforsikring kommer til at betale Indkomstskat. Dertil skal jeg svare: Nej, Statsanstalten er fritagen for at svare Indkomstskat, der er intet i Loven, hvorefter man kunde indordne Statsanstalten under de Virksomheder, af hvilke der skal betales Skat. — Det ærede Medlem mente dernæst, at det er saa højst urimeligt, at hvad der anvendes til Brandforsikring kan fradrages i den skattepligtige Indkomst, medens det samme ikke er Tilfældet med det, der anvendes til Livs- og Ulykkesforsikring. Det ærede Medlem finder, at denne Forskel ikke blot er urimelig, men saa forkastelig, at den sætter et Brændmærke paa Loven, at den giver Loven Karakter af en Tendenslov, et Stykke Klassepolitik. Jeg tilstaar, at jeg ikke ganske er i Stand til at faa fat paa den Tankerække, der bringer et forholdsvis saa lille Spørgsmaal som dette til at ses under en saa fænomenal Forstørrelse. Jeg skal erkende, at et Ønske om, at det, der udredes til Livs- og Ulykkesforsikring skal undrages fra Beskatning, kan fortjene at tages Hensyn til; men det er i alt Fald

noget, der kan være forskellige Meninger om, og det er ikke en Sag, der er saadan lige at løbe til. At det, der udredes i Brandforsikringspræmie, er en direkte Udgift og maa medregnes til Driftsomkostninger, er noget, der siger sig selv. Det er klart, at det Beløb, man giver ud for at sikre sig mod Brandfare eller mod Søskade, er økonomisk set simpelthen en Driftsudgift. Det samme vil komme til at gælde f. Eks. om den Præmie, som en Arbejdsgiver udreder for at dække sine Forpligtelser med Hensyn til Udbetaling af Skadeserstatning til en Arbejder, som kommer til Skade i hans Bedrift. De Assurancepræmier, som en Arbejdsgiver udreder i dette Øjemed, ere ogsaa at betragte som en Driftsomkostning og maa ganske simpelt fragaa i hans Bruttoudbytte, inden hans Renindkomst kan fremkomme. Dette synes mig selvfølgeligt. Spørgsmaalet bliver derimod allerede betydelig mindre klart, naar der bliver Tale om den Præmie, en Mand udreder til Syge-, Ulykkes- eller Invaliditetsforsikring for sig selv. Det er ikke let at se, hvorledes Udgifterne i dette Øjemed egentlig ere væsensforskellige fra Udgiften til Læge og Medicin. Den Mand, der forsikrer sig mod Sygdom eller Tilskadecommen nedbringer derved sin Udgift i det Tilfælde, han bliver syg eller kommer til Skade; men de Udgifter, der normalt paa hvile et Menneske til Livets første For-nødenheder og Underhold, derunder ogsaa Sygehjælp, ere allerede tagne i Betragtning ved det Beløb, der som Eksistensminimum fradrages enhver Indkomst. Det er derfor ingenlunde helt klart, at det vil være begrundet yderligere at give Fradrag for Udgifter af den nævnte Art. Gaa vi nu videre og spørge om Skattefrihed for de Præmier, en Mand udreder for sin egen Livsforsikring eller for at skaffe sig en Livrente, saa er det ikke let at se, hvori Væsensforskellen ligger mellem Udbetalingen af saadanne Præmier og Beløbenes Opsparing i en Sparekasse. Enten jeg sætter mine Penge paa en Sparekassebog, eller jeg køber en Livrente eller Livsforsikring derfor, synes i det væsentlige at komme ud paa det samme, ligesom Livsforsikringspolicen jo ogsaa er et Værdipapir, der kan realiseres. Disse Forhold